

Teresa Cunillera i la gent no-interessant

«Ser més o menys interessant no té cap importància. El que és important, com sempre, és saber-ho monetitzar»

Teresa Cunillera en una tertúlia a RAC1 | RAC1

Hi ha molts tipus de tertulians. Prudents, encesos, demagogs, elegants, partidistes, preparats i ignorants. Durant aquests anys en què la tertúlia s'ha convertit en el format per excel·lència a ràdios i televisions, hem pogut conèixer tota la gamma de caràcters que conformen el panorama comentarista a casa nostra.

Però el cert és que encara no havíem conegut a fons l'estil personal de Teresa Cunillera. I la incorporació de l'antiga delegada del govern espanyol a la tertúlia d'El Món a RAC1 ha estat tot un descobriment en aquest sentit, perquè la bell-lloquina reuneix unes característiques molt concretes que la fan única en la seva espècie.

Cunillera sorprèn per la seva gairebé nul·la capacitat per aportar alguna cosa rellevant a la conversa. Arraconada en una cantonada, amb el barret polític posat i amb una motxilla de dècades públiques a l'esquena, sempre opta per la resposta més buida de contingut, alternant fugides d'estudi altives amb comentaris impregnats d'un cinisme barat o graciets que constantment posen a prova la resiliència dels seus companys.

I pensant en el perfil gris de Teresa Cunillera -i en el de tantes altres persones- l'altre dia em va venir al cap una reflexió que fèiem amb una amiga sobre la gent no-interessant. Tot un món, la gent no-interessant. Em refereixo a aquella gent que no et transmet absolutament cap sensació que pugui afegir algun gram de valor a la teva experiència vital. Cap aprenentatge, cap contribució palpable. Un llarg silenci treballat i certificat amb el pas del temps.

N'hi ha, de gent no-interessant. Són clarament minoritaris, però quan n'apareix algun no sol tenir massa fissures, acostumen a ser profundament no-interessants. Tant te'ls pots trobar en una tertúlia com en una *story* o en un sopar amb vells amics. I és impactant, topar-hi, perquè ser qualitativament invisible és una tasca realment complexa per a un ésser humà.

Tothom té coses per oferir. Coneixement. Bondat. Experiència. Empatia. Tècnica. El que sigui. Cadascú té els seus punts forts. I ser capaç d'ocultar-los tots davant l'altra gent -per inèrcia o per voluntat pròpia- requereix una mestria especial.

Dilluns Teresa Cunillera tornarà a la tertúlia i tornarà a posar-se en aquella mateixa cantonada morta on no passa mai res. Com ella, altres ànimes cauran en un pou similar arreu del món. Qui sap, potser fins i tot nosaltres mateixos complirem aquest perfil sense saber-ho, sent personatges plans a ulls dels nostres veïns. I el planeta continuarà girant perquè, en el fons, ser més o menys interessant no té cap importància. El que és important, com sempre, és saber-ho monetitzar.